

## Arrest

nr. 198 742 van 26 januari 2018  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. TOP  
Brederodestraat 146  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 2 november 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 augustus 2017 tot weigering van herinschrijving in het vreemdelingenregister en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 april 2016 vraagt de verzoekende partij opnieuw ingeschreven te worden in het vreemdelingenregister.

1.2. Op 23 augustus 2017 wordt dit geweigerd. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“Betrokkene werd op 07.08.2015 ambtshalve geschrapt uit de vreemdelingenregister. Op 11.04.2016 heeft zij gevraagd om terug in zijn vorige administratieve toestand te worden geplaatst.*

*Na onderzoek van haar dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan haar aanvraag.*

*Betrokkene heeft namelijk onvoldoende bewijzen geleverd van haar aanwezigheid in België tijdens de periode van 12.06.2012 tot 10.07.2013 en van 8.11.2013 tot 12.06.2015.*

*Betrokkene werd middels de brief van 08.06.2017, die aan haar werd betekend op 28.06.2017, opgeroepen tot het voorleggen van documenten die haar aanwezigheid in het Rijk onomstotelijk aantonen vanaf het afleveren van de F kaart op 24.11.2011, gelet dit het laatste bewijs van haar aanwezigheid is tot 9.03.2016. Betrokkene legde immers reeds documenten voor die haar aanwezigheid in het Rijk bewezen vanaf die datum, zijnde de opnameverklaring te ZNA op 14.03.2016 die door haar werd ondertekend op 9.03.2016.*

*Betrokkene heeft daarop volgende bewijzen voorgelegd:*

- *Brief EUROMUT dd. 25.01.2012 en bijhorend attest van sociaal verzekerde. Het ontvangen van post bewijst de aanwezigheid van betrokkene niet.*
- *Afgifte paspoort op betrokkenes naam op het consulaat te Antwerpen dd. 12.06.2012*
- *Uittreksel aankopen apotheek van geneesmiddelen op voorschrift aan betrokkene: 10.07.2013, 12.06.2015, 14.01.2016, 16.03.2016 en 14.12.2016.*
- *Ambulante facturen ZNA voor zorgverstrekking aan betrokkene op volgende dagen: 13.07.2013, 08.11.2013, 07.01.2016, 09.03.2016, 26.04.2016*
- *Overlijdensattest van betrokkenes kleindochter en bijhorende documenten om haar uitvaart te regelen in het buitenland, allen gedateerd op 19.02.2015 en 19.02.2015.*
- *Vliegticket Turkish Airlines op naam van betrokkene dd. 19.02.2015 en bijhorende inreisstempel Turkije op 20.02.2015 in betrokkenes paspoort.*
- *Vliegticket MyJet op naam van betrokkene voor vlucht op 28.02.2015*
- *Vereenvoudigde aangifte dd. 22.05.2015. Dit betreft echter geen bewijs van aanwezigheid van betrokkene gelet betrokkene in principe niets dient te ondernemen bij dergelijke aangifte, tenzij er fouten of onvolledigheden zouden geconstateerd worden. Het terugzendformulier is bovendien blanco.*
- *Factuur opname op 02.01.2016 - 03.01.2016 te ZNA op naam van betrokkene Overeenkomst levering elektriciteit door ESSENT op naam van betrokkene en door haar ondertekend, dd. 14.01.2016.*
- *Attest behandeling in het ZNA van betrokkene op 09.03.2016 (geplande opname 14.03.2016); factuur opname op 14.03.2016 -16.03.2016 te ZNA op naam van betrokkene*
- *Afspraakbevestiging ZNA voor afspraak op 25.03.2016. Geen bewijs van aanwezigheid, gelet deze bevestiging niet bewijst dat betrokkene effectief is opgedaagd.*
- *Attest van afneming op naam van betrokkene dd. 3.05.2016*
- *Factuur opname op 04.04.2016 - 05.04.2016 te ZNA op naam van betrokkene*
- *Doorverwijzing van betrokkene door haar huisarts op 14.12.2016*
- *Bankkaart BNP op naam van betrokkene; Ompas DE LIJN op naam van betrokkene met geldigheid van 04.06.2015 - 03.06.2016. Het hebben van een bankkaart en abonnement impliceert niet dat daar effectief gebruik van wordt gemaakt door betrokkene. Een bankkaart kan bovendien makkelijk worden doorgegeven aan een derde;*
- *Allerhande handgeschreven en ongedateerde verklaringen van burens, huisbaas, winkelier, e.d.m.; verklaring van kinesist Schoofs dd. 27.06.2017. Gelet het gesolliciteerd karakter van verklaringen op eer niet kunnen worden uitgesloten, kunnen deze niet als bewijs van aanwezigheid worden aangenomen.*
- *Allerhande betalingen van facturen (Diyonet, Partena, Essent). Betalingsbewijzen zijn echter geen bewijs van aanwezigheid gelet deze eveneens door derden kunnen betaald zijn.*

*Uit het geheel van de voorgelegde stukken dient geconcludeerd te worden dat betrokkene haar aanwezigheid niet aangetoond heeft voor de periode van 12.06.2012 -10.07.2013 en 8.11.2013 - 12.06.2015.*

*Overeenkomstig artikel 19 § 1 van de wet van 15.12.1980 wordt het verblijfsrecht verloren door een afwezigheid van meer dan 1 jaar uit het Rijk. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, moet daarom vastgesteld worden dat betrokkene het verblijfsrecht heeft verloren.*

*Indien betrokkene haar aanwezigheid in België tijdens de betwiste periode onmogelijk kan bewijzen, kan zij uiteraard een nieuwe aanvraag doen, overeenkomstig de bijlage 19ter op basis van haar verwantschap met een Belg/EU-onderdaan. Mits voorlegging van de nodige stavingsdocumenten kan de verblijfssituatie van betrokkene op die manier opnieuw in orde gebracht worden.”*

1.3. Op 23 augustus 2017 wordt de verzoekende partij tevens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“De mevrouw, die verklaart te heten*

*(...)*

*Nationaliteit: Turkije*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.*

*REDEN VAN DE BESLISSING :*

*Zie motivatie van de weigering tot herinschrijving dd. 23.08.2017.*

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Betrokkene verblijft immers langer dan de in artikel 6 van dezelfde wet bepaalde termijn.*

*Bij het nemen van deze beslissing werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980.*

*Nergens in het dossier is er sprake van minderjarige kinderen van mevrouw. Mevrouw haalt geen medische problematiek aan die een bevel in de weg zou staan. Wat betreft betrokkene gezins- en familieleden: uit het dossier blijkt dat betrokkene niet kan aantonen niet langer dan een jaar te zijn weggeweest uit het land. De meest recente periode waarin haar aanwezigheid wordt betwist is deze van 08.11.2013 tot 12.06.2015. Indien betrokkene nog zo recentelijk heeft kunnen reizen, is het bij gebrek aan contra-indicaties redelijk te stellen dat zij dit heden nog steeds kan. Gezien zij haar aanwezigheid onvoldoende heeft bewezen, kan evenmin gesteld worden dat haar gezins- en familieleden wordt geschonden. Kennelijk heeft zij dit gezins- en familieleden in België niet ononderbroken verdergezet, derhalve is een (tijdelijke) onderbreking van dit gezinsleven naar aanleiding van dit bevel niet onredelijk. Het staat betrokkene vrij zich na terugkeer naar eigen land, of enig ander derde land waar zij legaal kan binnenkomen en verblijven, een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging in te dienen.”*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

*“EERSTE MIDDEL: schending artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, juncto art. 62 Vreemdelingenwet, zorgvuldigheidsbeginsel.*

*De tegenpartij is tekort gekomen aan haar motiveringsplicht die volgt uit de artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en art. 62 van de vreemdelingenwet. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht kan enkel worden nagegaan of er werd uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of deze correct werden beoordeeld en of er op grond hiervan niet onredelijk tot het besluit werd gekomen.*

*Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid verder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.*

*-De afstempeling in haar paspoort toont aan dat verzoekster het Rijk heeft verlaten voor een korte periode.*

*Haar paspoort is op de luchthaven in Turkije als inkomende (giris) afgestempeld op 09.08.12 en als UITgaande (cikis) op 9.9.12 afgestempeld.*

*Vervolgens werd haar paspoort afgestempeld als Inkomend in Turkije op 29/09/2012 en UITgaand op 31.10.12.*

*Verzoekster is pas terug naar Turkije gegaan op 11.7.13. Dit geeft voldoende bewijs voor haar aanwezigheid in het Rijk gedurende de periode van 12.6.12 tot 10.7.13.*

*Ook voor de periode van 8.11.13 tot 12.6.15 biedt de afstempeling in haar paspoort voldoende bewijs voor haar aanwezigheid in het Rijk. Ze heeft steeds voor een korte periode het Rijk verlaten en keerde terug in 2014, op 28.2.15 en op 22.10.15.*

*Verwerende partij heeft voorgenoemde afstempeling van het paspoort onvoldoende in acht genomen bij het nemen van haar beslissing, en niet voldoende zorgvuldig geweest, zoals van een overheid mag verwacht worden bij het motiveren van beslissingen.*

*-Voorts stelde de verwerende partij in de bestreden beslissing dat het hebben van een bankkaart en abonnement niet impliceert dat daar effectief gebruik van wordt gemaakt. De overeenkomst voor het aanvragen van de bankkaart werd voor verzoekster ondertekend op 11.03.2013 wat haar verblijf in België aantoonde. Dit werd door tegenpartij onvoldoende in rekening gebracht bij de motivering van de beslissing.*

*Verwerende partij heeft geen zorgvuldigheid aan de dag gelegd bij het nemen van haar beslissing.*

*-Het feit dat de Omnipas op naam van verzoekster staat is voldoende om aan te kunnen tonen dat zij in België heeft verbleven. Het wordt anders zeer moeilijk om een bewijs van aanwezigheid te kunnen voorleggen. De beoordeling van de bewijswaarde is hier niet correct gestaafd door de tegenpartij.*

*-De heer Rudy Schoofs verklaarde in zijn hoedanigheid als kinesitherapeut dat hij verzoekster 3 à 4 keer per week heeft ontmoet gedurende de periode van 11 februari 2011 tot 6 februari 2015. Dit in het kader van neuromotorische therapie voor de kleindochter. De kinesitherapeut merkte ook de belangrijke rol op van verzoekster in de opvang van de kleindochter. Verwerende partij stelt dat deze verklaring niet als bewijs van aanwezigheid kan worden aangenomen omwille van het gesolliciteerd karakter. De beoordeling van het gesolliciteerde karakter is hier niet correct daar de kinesitherapeut hier geen belang bij heeft. Daarnaast zou de kinesitherapeut zich schuldig maken aan valsheid in geschriften als deze verklaring niet correct zou zijn. De huisbezoeken kunnen eveneens worden nagekeken.*

*Verwerende partij heeft voorgenoemde elementen niet op een correcte manier beoordeeld en schendt hierbij de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidscriterium."*

2.2. Er dient te worden vastgesteld dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen duidelijk de determinerende motieven weergeven op basis waarvan deze zijn genomen. Zo wordt melding gemaakt van de in casu geldende wetsbepalingen waarvan toepassing wordt gemaakt, met name artikel 19, § 1 van de vreemdelingenwet en artikel 7, eerste lid, 2° en 74/13 van de vreemdelingenwet. Er wordt vervolgens toegelicht dat verzoekende partij niet heeft aangetoond niet langer dan een jaar afwezig te zijn geweest uit het Rijk. Verzoekende partij heeft aldus het Rijk langer dan de toegestane termijn verlaten waardoor het recht op terugkeer verloren is. Verder wordt in het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten gesteld dat verzoekende partij langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk verblijft en werd een motivering in feite voorzien inzake de elementen met betrekking tot artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekende partij in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens deze door haar bestreden beslissingen zijn gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 of artikel 62 van de vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3. In de mate dat verzoekende partij aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motieven die aan de eerste bestreden beslissing ten grondslag liggen, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en dit in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 19 van de vreemdelingenwet en artikel 39 van het vreemdelingenbesluit.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

2.4. Artikel 19 van de vreemdelingenwet luidt:

“§ 1

*Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.*

*Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten.*

*Een vreemdeling die gemachtigd werd tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 en nadien de status van langdurig ingezetene heeft verkregen, verliest zijn recht op terugkeer in het Rijk alleen wanneer hij gedurende vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat. Hetzelfde geldt voor zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen.*

*De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de gevallen waarin de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en die gedurende twaalf of vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaten heeft, zijn recht van terugkeer naar het Rijk niet verliest.*

*Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.*

*De toelating om het Rijk terug binnen te komen mag hem slechts worden geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld, niet naleeft.*

§ 2

*De vreemdeling, bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.*

*De vreemdeling, bedoeld in § 1, tweede en derde lid, die zijn recht op terugkeer is verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de status van langdurig ingezetene herkrijgen.*

§ 3

*De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de vernieuwing van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.*

§ 4

*Zelfs indien de geldigheidsduur van de verblijfstitel uitgereikt in België verstreken is, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van :*

*1° de vreemdeling die houder is van een Belgische EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfstitel afgegeven door deze andere lidstaat op grond van de bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°, onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid;*

*2° de vreemdeling die internationale bescherming geniet in het Rijk en de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verworven en ten aanzien van wie de bevoegde overheid van deze lidstaat een verwijderingsmaatregel heeft uitgevaardigd, wegens een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° ;*

*3° de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/27 werd gemachtigd tot verblijf in het Rijk en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel werd genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie ten gevolge van een weigering van zijn verblijfsaanvraag op grond van de bepalingen van de Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°.”*

Artikel 39 van het vreemdelingenbesluit stelt vervolgens:

“§ 1

*De vreemdeling die het recht van terugkeer, bedoeld in artikel 19 § 1, eerste lid, van de wet, wil genieten, moet:*

- bij zijn terugkeer in het bezit zijn van een verblijfs- of vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is;
- zich binnen vijftien dagen na zijn terugkeer aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats als hij meer dan drie maanden afwezig is geweest.

Om het recht van terugkeer, bedoeld in artikel 19, § 1, tweede lid, te kunnen genieten, dient de vreemdeling die houder is van een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene zich aan te melden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, binnen vijftien dagen na zijn terugkeer, om te bewijzen dat hij de voorwaarden vermeld in dit artikel vervult.

#### § 2

De vreemdeling, houder van een verblijfs- of vestigingsvergunning, die voornemens is langer dan drie maanden afwezig te zijn geeft het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren.

#### § 3

De vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning kan het recht op terugkeer uitoefenen na een afwezigheid van meer dan een jaar op voorwaarde dat hij:

1° vóór zijn vertrek bewezen heeft dat hij zijn hoofdbelangen in België behoudt en het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis heeft gegeven van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren;

2° bij zijn terugkeer in het bezit is van een verblijfs- of vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is;

3° zich binnen vijftien dagen na zijn terugkeer aanmeldt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.

#### § 4

De vreemdeling die wenst in het land terug te keren na de datum waarop zijn verblijfs- of vestigingsvergunning verstrijkt, moet vóór zijn vertrek, de vernieuwing van die vergunning vragen.

#### § 5

De vreemdeling, houder van een verblijfs- of vestigingsvergunning, die in zijn land zijn wettelijke militaire verplichtingen moet vervullen, moet alleen het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis geven van zijn afwezigheid. Bij zijn terugkeer in België wordt hij van rechtswege opnieuw in de toestand geplaatst waarin hij zich bevond, op voorwaarde dat hij teruggekeerd is binnen zestig dagen na het vervullen van zijn militaire verplichtingen.

#### § 6

De vreemdeling die zich bij het gemeentebestuur aanmeldt om aangifte te doen van zijn vertrek om een bepaalde reden, wordt in het bezit gesteld van een attest overeenkomstig het model van bijlage 18.

#### § 7

De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrappt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

Artikel 19, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, gedurende een jaar recht heeft op terugkeer in het Rijk.

De Raad acht het in casu relevant om er eerst op te wijzen dat uit artikel 19, § 1 van de vreemdelingenwet blijkt dat een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning, en het land verlaat zijn recht op terugkeer verliest indien hij langer dan een jaar afwezig blijft uit het Rijk, tenzij is voldaan aan de voorwaarden van artikel 39, § 3 van het vreemdelingenbesluit, dat bepaalt:

#### “§ 3

De vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning kan het recht op terugkeer uitoefenen na een afwezigheid van meer dan een jaar op voorwaarde dat hij:

1° vóór zijn vertrek bewezen heeft dat hij zijn hoofdbelangen in België behoudt en het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis heeft gegeven van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren;

2° bij zijn terugkeer in het bezit is van een verblijfs- of vestigingsvergunning waarvan de geldigheidsduur niet verstreken is;

3° zich binnen vijftien dagen na zijn terugkeer aanmeldt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.”

2.5. Verzoekende partij betwist in essentie de vaststelling van de verwerende partij dat zij langer dan een jaar het Belgische grondgebied heeft verlaten en verwijst naar de door haar neergelegde stukken ten bewijze hiervan.

2.6. Nazicht van het administratief dossier leert dat verzoekende partij op 7 augustus 2015 ambtshalve geschrapt werd uit het vreemdelingenregister. Op 11 april 2016 heeft zij het bestuur gevraagd terug ingeschreven te worden. Op 8 juni 2017 vraagt de verwerende partij bewijzen voor te leggen van de aanwezigheid van verzoekende partij op het Belgische grondgebied gedurende de periode van 24 oktober 2011 (moment waarop de F-kaart werd afgeleverd) tot 9 maart 2016 (eerste spoor van aanwezigheid op het Belgische grondgebied sinds de afgifte van de F-kaart via attest van ziekenhuis).

Naar aanleiding van deze vraag heeft verzoekende partij volgende documenten voorgelegd:

- afstempeling paspoort: binnenkomst in België op 18 augustus 2011
- brief raadsman van 22 augustus 2011 met mededeling dat verzoekende partij op 18 augustus 2011 in België is aangekomen met een visum D en met de vraag hieraan het gepaste gevolg te geven.
- attest sociaal verzekerde met begin geldigheid op 25 januari 2012: het attest bewijst dat verzoekende partij een reglementaire aanvraag heeft gedaan om zijn sociale identiteitskaart (SIS-kaart) te ontvangen of te vervangen.
- brief van Euromat van 25 januari 2012 gericht aan verzoekende partij waarin haar meegedeeld wordt dat haar een attest geldig zes maanden bezorgd wordt in afwachting van de nieuwe SIS-kaart.
- bankkaart BNP Paribas
- omnipass 25+ geldig van 4 juni 2015 tot en met 3 juni 2016
- bijlage 37 (attest van afnemings) van 3 mei 2016
- Brief van R.S., kinderrevalidatie van 27 juni 2017 waarin geattesteerd wordt dat R.S. als kinesitherapeut verzoekende partij in de periode tussen 11 februari 2011 en 6 februari 2015 a rato van 3 à 4 keer per week heeft ontmoet, dit in het kader van neuromotorische therapie voor de kleindochter van verzoekende partij waarbij hij vaststelde dat verzoekende partij als grootmoeder permanent inwoonde bij de dochter/kleindochter.
- handgeschreven verklaring van K.H., huisbaas van verzoekende partij van 1 januari 2015 tot 1 januari 2016.
- factuur ZNA van 26 april 2016 voor facturatieperiode van 9 maart 2016 tot 25 maart 2016
- factuur ZNA van 3 mei 2016 voor facturatieperiode van 14 maart 2016 tot 16 maart 2016
- factuur ZNA van 30 juni 2016 voor facturatieperiode van 4 april 2016 tot 5 april 2016
- factuur ZNA van 24 mei 2016 voor facturatieperiode van 26 april 2016 tot 26 april 2016
- doorverwijzing dr. Lenders van 14 december 2016 voor een medisch onderzoek
- paspoort met diverse Turkse stempels
- Aanvraagformulier onderzoek van ZNA van dr Debacker
- Opnameverklaring ZNA van 9 maart 2016
- Afspraakbevestiging ZNA van 24 maart 2016 met afspraakdatum 25 maart 2016
- Elektronisch ticket Turkisch Airlines van 19 februari 2015 van Brussel naar Istanbul op 20 februari.
- afgifte paspoort op Turks consulaat in België op 11 juni 2012
- Factuur ZNA van 31 augustus 2012 voor de facturatieperiode 13 juli 2012 tot 13 juli 2012
- Factuur ZNA van 26 december 2013 voor facturatieperiode van 8 november 2013 tot 8 november 2013
- attest ZNA voor vervoer naar het buitenland inzake overlijden kleinkind van 18 februari 2015
- uittreksel uit overlijdensakte kleinkind van 19 februari 2015
- toestemming tot begraven kleinkind van 19 februari 2015
- Electronic passenger ticket van Mylot van 23 februari 2015 met vlucht op 28 februari 2015 van Turkije naar Brussel op naam van verzoekende partij
- overschrijving (geen vermelding van verzoekende partij). De overschrijvingsopdracht van 5 januari 2016 staat wel op naam van verzoekende partij
- overschrijving (geen vermelding van verzoekende partij) met overschrijvingsopdracht van 15 februari 2016 evenmin op naam van verzoekende partij
- detail van factuur van 1 januari 2016 tot 31 december 2016 waarbij verzoekende partij als mee verzekerde ziekenfondsbijdrage staat vermeld
- Factuur ZNA van 31 januari 2016 voor facturatieperiode van 2 januari 2016 tot 2 januari 2016
- Factuur ZNA van 24 februari 2016 voor facturatieperiode van 7 januari 2016 tot 7 januari 2016
- schrijven Essent van 14 januari 2016 gericht aan verzoekende partij met mededeling dat verzoekende partij op 14 januari 2016 voor essent koos als energieleverancier.
- Kopie overeenkomst met essent ondertekend door verzoekende partij op 14 januari 2016
- Factuur ZNA van 26 april 2016 voor facturatieperiode van 9 maart 2016 tot 25 maart 2016
- overschrijvingsopdracht essent betaald door C.A. (niet verzoekende partij) op 22 april 2017
- voorstel vereenvoudigde aangifte aanslagjaar 2015 – inkomsten 2014 van 22 mei 2015 gericht aan verzoekende partij

- aanslagbiljet personenbelasting voor aanslagjaar 2015 – inkomsten 2014 op naam van verzoekende partij
- overzicht medicatie-aankoop apotheek inzake verzoekende partij, betreffende 10 juli 2013, 12 juni 2015, 14 januari 2016, 16 maart 2016 en 14 december 2016, alsook voorschriften afgeleverd op 26 juni 2017
- Verklaringen dat verzoekende partij sinds 2011 bij haar dochter inwoont en verklaring apotheek dat verzoekende partij sinds 2013 naar de apotheek komt.
- Verklaring voedingswinkel van 26 juni 2017 dat verzoekende partij er boodschappen doet
- verklaring huisbaas dat verzoekende partij sinds 1 januari 2016 samen met haar dochter een woning huurt.

2.7. Verzoekende partij houdt vooreerst voor dat de afstempeling in haar paspoort duidelijk aangeeft dat zij in Turkije is aangekomen op 9 augustus 2012 en terug naar België is gekeerd op 9 september 2012. Vervolgens opnieuw inkomend in Turkije op 29 september 2012 en uitgaand op 31 oktober 2012. Verder blijkt dat zij pas op 11 juli 2013 naar Turkije is teruggekeerd zodat er voldoende bewijs voorligt voor haar aanwezigheid in het Rijk in de periode van 12 juni 2012 tot 10 juli 2013, dit is de eerste periode die door de verwerende partij wordt betwist.

2.8. De Raad stelt vast uit nazicht van de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing dat de verwerende partij niet ontkent dat verzoekende partij op 12 juni 2012 haar aanwezigheid in het Rijk heeft aangetoond nu dit blijkt uit de afgifte van haar paspoort door het Turks consulaat te België op die datum. Verwerende partij is evenwel de mening toegedaan dat sindsdien en tot 10 juli 2013 (aankoopbewijs bij de apotheek) verzoekende partij haar aanwezigheid in het Rijk niet heeft aangetoond. In tegenstelling echter tot wat verwerende partij voorhoudt, blijkt uit de door de verzoekende partij voorgelegde stukken dat zij op 13 augustus 2012 een ziekenhuisfactuur heeft gekregen voor de periode van 13 juli 2012 en niet zoals de verwerende partij verkeerd stelt 13 juli 2013. Bijgevolg houdt dit in dat verzoekende partij ook op 13 juli 2012 op het Belgische grondgebied aanwezig was zodat verwerende partij niet kan stellen dat niet is aangetoond dat verzoekende partij tussen 12 juni 2012 en 10 juli 2013 op het grondgebied aanwezig was. Gelet op het bewijs van 13 juli 2012, blijkt niet dat verzoekende partij langer dan een jaar afwezig was daar zij op 10 juli 2013 opnieuw een objectief bewijs heeft voorgelegd van haar aanwezigheid. Verzoekende partij kan dan ook gevolgd worden in haar betoog waar zij stelt dat zij pas op 11 juli 2013 teruggekeerd is naar Turkije en dat de aangehaalde betwiste periode van 12 juni 2012 tot 13 juli 2013 niet klopt.

De Raad wijst er evenwel op dat de verwerende partij daarnaast ook de aanwezigheid van verzoekende partij op het Belgische grondgebied betwist in de periode van 8 november 2013 (bewijs aanwezigheid via ziekenhuisfactuur voor periode 8 november 2013 tot 8 november 2013) tot 12 juni 2015 (aankoop apotheek). Verzoekende partij betoogt dienaangaande dat haar paspoort voldoende bewijs vormt voor het feit dat zij tijdens deze periode aanwezig was in België en dat zij België steeds korte tijd verlaten heeft en terugkeerde in 2014, op 28 februari 2015 en op 22 oktober 2015.

De Raad stelt vast dat – uit de door de verzoekende partij voorgelegde stukken – het eerste spoor van aanwezigheid op het Belgische grondgebied na 10 juli 2013 de ziekenhuisfactuur betreft voor 8 november 2013. Verzoekende partij kan gevolgd worden in haar betoog dat uit de voorgelegde stukken voorts blijkt dat zij op 19 februari 2015 een vliegticket heeft gekocht naar Turkije voor een vlucht op 20 februari 2015 en verder dat zij op 28 februari 2015 een vlucht had naar België zodat verwerende partij niet kan gevolgd worden in de motivering dat zij tot 12 juni 2015 geen bewijs van aanwezigheid heeft voorgelegd, maar dit neemt niet weg dat sinds 8 november 2013 er geen bewijzen voorliggen van afwezigheid van minder dan een jaar, nu het eerste officiële bewijs van aanwezigheid sinds 8 november 2013 pas 19 februari 2015 betreft, dag waarop verzoekende partij zichzelf een ticket naar Turkije heeft geboekt en nadien op 28 februari 2015 terug is gereisd naar België. Het paspoort waarnaar de verzoekende partij verwijst brengt op dat vlak geen soelaas nu over de periode van 8 november 2013 tot gans 2014 niks terug te vinden is. In dat opzicht is het immers frappant dat verzoekende partij zelf uiterst vaag blijft over 2014, daar waar zij wel gerichte data kan geven vanaf 28 februari 2015.

Verzoekende partij kan dan ook niet overtuigen met de verwijzing naar haar paspoort om aan te tonen dat zij sinds 8 november 2013 niet langer dan een jaar afwezig is geweest uit het Rijk.

2.9. Waar verzoekende partij nog verwijst naar haar bankkaart en erop wijst dat de overeenkomst voor het aanvragen van deze bankkaart op 11 maart 2013 werd ondertekend, wijst de Raad erop dat zij hiermee geen afbreuk doet aan de bevindingen van de verwerende partij dat zij niet heeft aangetoond



sinds 8 november 2013 niet langer dan een jaar afwezig te zijn geweest. Immers betreft het aanvragen van de bankkaart een datum voor 8 november 2013 en voorts kan de verwerende partij gevolgd worden waar zij stelt dat het hebben van een bankkaart niet impliceert dat men ook op het Belgische grondgebied verblijft nu het niet betekent dat men daar ook effectief gebruik van maakt en bovendien dat deze gemakkelijk kan doorgegeven worden aan een derde. Wat betreft de kritiek op het abonnement van De Lijn wijst de Raad erop dat de omnipass gold vanaf 4 juni 2015 en dit alleszins niet kan aantonen dat verzoekende partij sinds 8 november 2013 niet langer dan een jaar afwezig is geweest nu de tijdsperiode tussen beide data meer dan een jaar betreft, zodat deze kritiek alleszins geen afbreuk kan doen aan de bevinding van de verwerende partij dat verzoekende partij sinds 8 november 2013 niet heeft aangetoond minder dan een jaar afwezig te zijn geweest.

2.10. De Raad benadrukt nogmaals dat verzoekende partij uiterst vaag blijft over het jaar 2014 en zich voor wat betreft dat jaar enkel kan buigen op getuigenverklaringen. Zij betwist immers niet de vaststellingen van de verwerende partij over de vereenvoudigde aangifte 2015-inkomsten 2014. De Raad erkent dat een getuigenverklaring een mogelijke bewijswaarde kan hebben, maar gelet op het gegeven dat verzoekende partij naast getuigenverklaringen geen objectieve bewijzen kan voorleggen van haar aanwezigheid in België in het jaar 2014, is het geenszins kennelijk onredelijk van de gemachtigde om de getuigenverklaringen niet te aanvaarden als bewijs gelet op het gesolliciteerd karakter ervan. Dit temeer nu de therapeut stelt dat verzoekende partij sinds 11 februari 2011 op het Belgische grondgebied verblijft en hij haar drie tot vier keer per week ontmoette, daar waar uit de objectieve gegevens blijkt dat verzoekende partij pas op 18 augustus 2011 naar België is gekomen (zie afstempeling paspoort) en er geen gegevens voorhanden zijn waaruit blijkt dat zij al sinds 11 februari 2011 op het Belgische grondgebied verblijft, zodat het geenszins kennelijk onredelijk is bewijswaarde te ontzeggen aan getuigenverklaringen, temeer wanneer deze niet ondersteund worden of zelfs tegengesproken worden door officiële stukken.

2.11. De Raad stelt vast dat verwerende partij kan gevolgd worden waar deze stelt dat verzoekende partij sinds 8 november 2013 niet heeft aangetoond minder dan een jaar afwezig te zijn geweest uit het Rijk.

2.12. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De toelichting van verzoekende partij laat niet toe vast te stellen dat verweerder zijn beslissing niet op een zorgvuldige wijze zou hebben voorbereid of niet op basis van een correcte feitenvinding tot zijn besluit is gekomen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan bijgevolg niet worden vastgesteld.

2.13. Het eerste middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

2.14. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

*“TWEEDE MIDDEL: schending van het redelijkheidsbeginsel, juncto art.8 E.V.R.M*

*Naar aanleiding van het overlijden van de kleindochter, bevindt de dochter van verzoekster zich in een moeilijke situatie. Gelet op het feit dat verzoekster wel degelijk ononderbroken haar gezins- en familieleven heeft verdergezet is het bevel om het grondgebied te verlaten onredelijk.”*

2.15. Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

*“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.*

*2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven. Wanneer een schending van het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad dan ook in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 61).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven', noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke banden. Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93).

Verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift naar een gezinsleven met haar dochter die in België verblijft. Uit de rechtspraak van het EHRM volgt evenwel dat dergelijke relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, worden aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Dergelijke elementen worden niet aangetoond. Verzoekende partij betoogt slechts dat haar dochter haar steun nodig heeft na het overlijden van de kleindochter in februari 2015 maar zij toont met dergelijk vaag betoog geenszins aan waarin de moeilijke situatie van de dochter precies bestaat in die zin dat de morele steun die verzoekende partij biedt de gewone affectieve banden zou overstijgen waardoor de meerderjarige dochter afhankelijk zou zijn van verzoekende partij. De Raad wijst er daarnaast op dat niets verzoekende partij verhindert om via moderne communicatiemiddelen morele steun aan haar dochter te verlenen of via regelmatig familiebezoek.

Verder maakt verzoekende partij niet aannemelijk nog een ander gezins- of familielid op het Belgische grondgebied te hebben waarmee zij een beschermenswaardig gezins- of familieleven heeft.

De Raad dient derhalve te concluderen dat er geen beschermenswaardig gezinsleven voorligt in de zin van artikel 8 van het EVRM. Bijgevolg dient de Raad niet te onderzoeken of er sprake is van een ongeoorloofde inmenging van het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aangetoond. De verzoekende partij maakt met haar betoog ook geen schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk.

2.16. Het tweede middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER